

§ 71-tilsynet kan tilslutte sig denne opfordring.

Efter drøftelserne om årsberetningerne for 2000 fra de lokale psykiatriske patientklagenævne har § 71-tilsynet endvidere rettet henvendelse til Storstrøms og Ringkjøbing statsamter, eftersom patientrådgivernes mødedeltagelse i de lokale psykiatriske patientklagenævne er særlig høj sammenlignet med mødedeltagelsen ved de andre nævne. De to statsamter har sendt en redegørelse til tilsynet om, hvad de gør for at sikre en høj mødedeltagelse fra patientrådgivernes side. Redegørelserne er vedlagt til orientering.

Under henvisning til ovenstående opfordrer tilsynet til en fortsat dialog på tværs af nævnene om problemstillingen, og tilsynet vil i den forbindelse gerne underrettes om nye tiltag, der iværksættes på området.

§ 71-tilsynet understregede sidste år over for statsamterne og Københavns Overpræsidium, at tilsynet bruger årsberetningerne som et vigtigt værktøj i sit arbejde med at føre tilsyn med behandlingen af administrativt frihedsberøvede på det psykiatriske område.

§ 71-tilsynet har derfor fundet det meget brugbart og relevant for tilsynet, når den enkelte årsberetning ud over minimumsoplysningerne også har indeholdt oplysninger om, hvilke initiativer der er taget for at sikre en højere mødedeltagelse fra patientrådgivernes side, antallet af klager til det lokale psykiatriske patientklagenævne set i forhold til antal tvangsindgreb på amtets psykiatriske afdelinger, antallet af sager ved nævnet i forhold til de foregående år og begrundelsen for, hvorfor det enkelte psykiatriske patientklagenævne ikke har kunnet godkende en beslutning om tvangsindgreb.

§ 71-tilsynet skal afslutningsvis bemærke, at tilsynets henvendelse til Århus Amt og Hovedstadens Sygehusfællesskab på baggrund af konkrete sager samt tilsynets henvendelser til socialministeren og sundhedsministeren kan give anledning til, at tilsynet vil have yderligere bemærkninger til årsberetningerne.«

4.1 Opfølgning på årsberetninger fra de lokale psykiatriske patientklagenævne for 1999

I sit brev af 25. august 2000 oplyste Foreningen af Statsamtmande, at problemstillingen omkring patientrådgiverens deltagelse i de lokale psykiatriske patientklagenævns møder ville blive sat på dagsordenen for foreningens møde den

26. september 2000. Foreningen oplyste endvidere, at »som ønsket af tilsynet, vil foreningen snarest efter mødet ... orientere om nævniformændenes drøftelser af det rejste problem«, jf. tilsynets beretning fra folketingsåret 1999-2000, afsnit 4.

Foreningen af statsamtmande har i sit brev af 10. oktober 2000 til tilsynet understreget, at »Der var enighed om, at det er en væsentlig del af retssikkerheden for patienten, at patientrådgiveren er til stede ved klagens behandling i patientklagenævnet for at kunne støtte patienten og bistå med at forelægge klagen for nævnet. Det må derfor også kun være undtagelsen, at patientrådgiveren ikke deltager i mødet, og det er statsamtmandens opgave at indskærpe denne forpligtelse over for patientrådgiverne.

Det er en fælles opfattelse hos statsamtmandene, at patientrådgiverne generelt varetager deres opgave med stor pligtfølelse og samvittighedsfuldhed.

Hovedårsagen til et eventuelt manglende fremmøde er, at nogle patientrådgiverne kan have svært ved at frigøre sig fra deres arbejde, når der afholdes møde i nævnet. Problemerne med at kunne stå til rådighed afspejles også i, at der er meget få ansøgere til patientrådgiverhvervet fra ansatte i det private erhvervsliv, hvorfor patientrådgiverne således fortrinsvis rekrutteres blandt offentligt ansatte og pensionister.

Problemerne skal yderligere ses i sammenhæng med, at de psykiatriske patientklagenævne ved mødetilrettelæggelsen i høj grad er underlagt den enkelte psykiatriske afdelings rutiner og ønsker med hensyn til mødetidspunkt, hvilket betyder, at møder ofte foregår midt på dagen og ikke på ydertidspunkter enten om morgenen eller eftermiddagen.

Hertil kommer, at det i de større nævne, hvor det ugentlige møde på ofte over flere timer er fordelt på flere (3-5) hospitalsafdelinger, ikke er muligt på forhånd at planlægge et fast mødetidspunkt på det enkelte hospital. Dette betyder, at patientrådgiveren ligesom nævnets medlemmer med få dages varsel må indrette sig efter mødedagsordenen. Dette forhold gør sig gældende, uanset hvilken type sager, det drejer sig om.

Selvom statsamtet i forbindelse med ansættelsen af patientrådgivere gør opmærksom på disse forhold og understreger vigtigheden af, at patientrådgiveren altid deltager i nævnets møder,